

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ",

[Βιβλία διάς οικογενείας και παιδία
βιβλοθήκη της Διευθύνσεως; της "Διαπλάσιας και
παιδιώντας είς τη Γραμμήν αύτήν.]

Ο Αγροτικός Οικίσκος υπό Σοφίας Ηγήμου μεταφρασθείς είναι τοῦ Γαλλικοῦ. Διήγημα διδακτικόν, μετά 25 εἰκόνων, βραβεύθηκεν υπό τη Γαλλικής Ακαδημίας. Χρυσόβετον δρ. 3,75. "Άδετον. . . δρ. 1,75

Η Ανθούλα υπό Άρ. Π. Κουρτίδον μεταφρασθείσα είχε τοῦ Γαλλικοῦ. Χαρέστατον και ήμικάτατον διήγημα μετά 26 εἰκόνων. Χρυσόδετον. δρ. 3,75. "Άδετον. . . δρ. 1,50

Βαΐταν Σεράν υπό Σοφίας Αγήμου μεταφρασθείς είναι τοῦ Γαλλικοῦ. Περήγυμα είς τὸν Καύκασον, ηθο., θεία, περιπέτεια. "Άδετον. . . δρ. 1,50

Εἰς τὴν Θάλασσαν! Ναυτικὸν Μυθιστόρημα κατὰ τὸν Μέσην-Ρήδη, περιπετώδες, θελτικόν, διδακτικόν. Μετάφρασης Άρ. Π. Κουρτίδον, μετά 25 εἰκόνων. Χρυσόδετον δρ. 3,75. "Άδετον. . . δρ. 1,75

Τὸ Θύμα τοῦ Φόβου υπό Π. Ι. Φέρμπιτον εξελληνισθείς είχε τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ André Laurier. Μυθιστόρημα ζωροῦ ένδιαφέροντος ἐν Ρωσίᾳ διαδραματιζόμενη, μετά 20 εἰκόνων. Χρυσόδετον δρ. 5. "Άδετον. . . δρ. 3,50

Οι Μαθηταὶ τοῦ Εὐδέδειον υπό Άρ. Π. Κουρτίδον μεταφρασθείσας Ἐπαγγελμάτων και διδακτικὸν διήγημα. "Άδετον δρ. 1,50

Η Μαρούσια υπό Π. Ι. Φέρμπιτον μεταφρασθείσα είχε τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ P-J. Stahl. Διήγημα Ρωσικῆς ὑπόβαθρος, συγκινητικώτατον και διδακτικώτατον, βραβεύθηκεν υπό τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας. Χρυσόδετον δρ. 5. "Άδετον. . . δρ. 3,50

Η Μονδα τῶν Παίδων υπό Άρ. Κατακούζηνος. Τόμος περιέχων 150 ποιημάτια διὰ παιδία. Χρυσόδετον δρ. 3. "Άδετον δρ. 1,50

Η Νίνα υπό Π. Ι. Φέρμπιτον εξεληνισθείσα. Αμερικανικὸν μυθιστόρημα τῆς Λουίζης M. Αλκάτ, ἐφ' μετὰ τριφερότητος και περισσῆς γάριτος ἔξιστορεῖται διὰ παιδίας βίος τῆς ήρωαδος και τῶν ἐπτὸν ἔξαδέλφων της. Χρυσόδετον δρ. 5. "Άδετον. . . δρ. 3,50

Η Μονδα τῶν Παίδων υπό Άρ. Κατακούζηνος. Τόμος περιέχων 150 ποιημάτια διὰ παιδία. Χρυσόδετον δρ. 3. "Άδετον δρ. 1,50

Η Μαρούσια υπό Π. Ι. Φέρμπιτον εξεληνισθείσα. Αμερικανικὸν μυθιστόρημα τῆς Λουίζης M. Αλκάτ, ἐφ' μετὰ τριφερότητος και περισσῆς γάριτος ἔξιστορεῖται διὰ παιδίας βίος τῆς ήρωαδος και τῶν ἐπτὸν ἔξαδέλφων της. Χρυσόδετον δρ. 5. "Άδετον. . . δρ. 3,50

Παιδικοὶ Διάδοχοι υπό Αἴμιλίου Βερμπίτον ("Άρ. Π. Κουρτίδον), πρὸς χρήσιν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων. Παρέναγαγέλων και Νηπιαγωγείων. Μικραὶ σκηναὶ πρὸς πάραστασιν ἐν σχολικαῖς ή οἰκογενειακαῖς ἀρταῖς. Σειρὰ δύο, ἵπτοι:

Σειρὰ πρώτων, περιέχουσα 13 διαλόγους, ἐπιτρεπτομένους και ἐν Τουρκίᾳ. "Άδετον δρ. 1,20

Σειρὰ δευτέρων, περιέχουσα 10 πατριωτικοὺς διαλόγους ἀπηγορευμένους ἐν Τουρκίᾳ. "Άδετον δρ. 1,20

Παιδικὸν πνεῦμα, συλλεγέν υπό Ν. Π. Παπαδόπουλον. Τρία τομίδια, ὧν ἕκαστον περιέχει ὑπὲρ τὸ 200 πατικὰ πνεύματα ἔχοντα τὴν μαργικὴν δύναμιν νὰ διαχύνωσε τὴν φαιδρότητα και εἰς τὴν μᾶλλον σκυρωπὴν συναναστροφὴν. Χρυσόδετα και τὸ τρία τομίδια ὅμοι δρ. 2,50. "Άδετον ἔκστον τομίδιον. . . δρ. 1,20

Ο Πυρειοπόλης υπό Π. Ι. Φέρμπιτον εξεληνισθείσες είναι τοῦ Γαλλικοῦ μετά 24 εἰκόνων. Θελκτικάτων και μορφωτικὸν τοῦ χαρακτηρούς και τῆς καρδίας διήγημα, βραβεύθηκεν υπό τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας. Χρυσόδετον δρ. 5. "Άδετον. . . δρ. 3,50

Παπαδόπουλον. Τρία τομίδια, ὧν ἕκαστον περιέχει ὑπὲρ τὸ 200 πατικὰ πνεύματα ἔχοντα τὴν μαργικὴν δύναμιν νὰ διαχύνωσε τὴν φαιδρότητα και εἰς τὴν μᾶλλον σκυρωπὴν συναναστροφὴν. Χρυσόδετα και τὸ τρία τομίδια ὅμοι δρ. 2,50. "Άδετον ἔκστον τομίδιον. . . δρ. 1,20

Η Διαπλάσια υπό Ν. Π. Παπαδόπουλον. Τρία τομίδια, ὧν ἕκαστον περιέχει ὑπὲρ τὸ 200 πατικὰ πνεύματα ἔχοντα τὴν μαργικὴν δύναμιν νὰ διαχύνωσε τὴν φαιδρότητα και εἰς τὴν μᾶλλον σκυρωπὴν συναναστροφὴν. Χρυσόδετα και τὸ τρία τομίδια ὅμοι δρ. 2,50. "Άδετον ἔκστον τομίδιον. . . δρ. 1,20

Ο Πυρειοπόλης υπό Π. Ι. Φέρμπιτον εξεληνισθείσες είναι τοῦ Γαλλικοῦ μετά 24 εἰκόνων. Θελκτικάτων και μορφωτικὸν τοῦ χαρακτηρούς και τῆς καρδίας διήγημα, βραβεύθηκεν υπό τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας. Χρυσόδετον δρ. 5. "Άδετον. . . δρ. 3,50

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

τοῦ λόγου στέλλονται μέχρι 25 Οκτωβρίου.

Νέος διαγωνισμὸς τῶν λόγων ἀρχεται τοῦ σύμμερον, εἰς δὲ δύνανται πάρτες οἱ βούλμεροι τὰ λάθοι μέρος συμμορφώσμενοι πιστοὶ πρὸς τὸν δὲ σελίδην 279 δῆμο στινομένους δρόνος.

762. Αετογρίφος.

Γράμμα εἶναι τὸ πρῶτον γράμμα τὸ δεύτερον μου. τὸν Ρώμην δὲ εἰς βασιλεὺς εἶναι τὸ σύνολον μου.

763. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τοὺς θεούς δὲ πηδήσω.

764. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τοὺς θεούς δὲ πηδήσω.

765. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

766. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

767. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

768. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

769. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

770. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

771. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

772. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

773. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

774. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

775. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

776. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

777. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

778. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

779. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

780. Στοιχειόγριφος.

"Ακούσει μὲν δὲ θελήσης,
ων γράψης, εἰ νόσος·
τὰ θεῖα παρατίθειον,
τούς θεούς δὲ πηδήσω.

νὰ μὴ ἀρήσῃς νὰ μαγεύσῃ τίποτε» καὶ ὥφειλε νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸν κ. Βουλφράν ὃστις βεβαίως εἶχε πριθῆ τὰς ἀποπέιρας ταύτας, καὶ εἰς μόνον αὐτὸν, οὐδὲλως φροντίζουσα ἐὰν διὰ τοῦτο ἔμελλε νὰ ἐπισωρεύῃ ἐναντίον τῆς ὄργην καὶ μίσος.

Ο Ταλουέλ ἴστατο ἔμπροσθεν τῆς Πετρίνας στηρίζομενος ἐπὶ τοῦ γραφείου της, κύπτων ἐπ' αὐτῆς καὶ διὰ τῶν ὁφθαλμῶν συγκρατῶν αὐτήν· συγκεντρώσασα ὅλον τὸ θάρρος της, εἴπε διὰ φωνῆς ἡτοῖς ὃτι μὲν ὀλίγον τι τραχεῖα ὡς ἐκ συγκινήσεως, ἀλλὰ δὲν ἔτρεμε.

«Ο κ. Βουλφράν μ' ἀπηγόρευε νὰ εἴπω εἰς ἄλλον κανένα περὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης.»

Μανιώδης διὰ τὴν ἀντίστασιν ταύτην ἀνωρθωθή, ἀλλὰ πάραπτα σχεδὸν ἔκυψεν ἐκ νέου πρὸς αὐτήν καὶ μετὰ θωκευτικῆς φωνῆς εἶπε·

«Ἴσα ἵσα, ἔγω δὲν εἶμαι ἄλλος κανεῖς, διότι ὅταν αὐτὸς εἶναι ἄπων, ἔγω εἶμαι εἰς τὴν θέσιν του, εἴμαι τρόπον τινὰ ὁ ἴδιος ἔσωτός του.»

Η Πετρίνα δὲν ἀπεκρίθη.

«Εἶσαι λοιπὸν βλάξ; ἀνεφώνησε.

— «Ἀναμφισσόλως εἶμαι.

— Τότε λοιπὸν προστάθησε νὰ καταλάβῃς ὃτι πρέπει νὰ είσαι ἔξυπνη, διὰ νὰ ἔχῃς τὴν θέσιν τὴν ὅποιαν σου ἔδωκεν ὁ κ. Βουλφράν· καὶ ἐπειδὴ σου λείπει αὐτὴ ἡ ἔξυπνάδα δὲν εἰμπορεῖς νὰ μείνῃς εἰς αὐτήν τὴν θέσιν, καὶ ἀντὶ νὰ σε ὑποστηρίξω, διπλάσθητο ἡ ἔπιθυμία μου, τώρα ἔχω καθῆκον νὰ σε διώξω. Τὸ καταλαμβάνεις;

— Μάλιστα, κύριε.

— Λοιπόν, σκέψου το, συλλογίσου ποία εἶναι ἡ σημερινὴ κατάστασί σου, φαντάσου ποία θὰ εἶναι αὔριον μέσα σ' τοὺς δρόμους καὶ ἀποφάσισε ὃ τι ἀποφασίσης, ἔλα νὰ μού το εἶπῃς ἀπόφε.

Περιμένεις δὲ ὀλίγον καὶ βλέπων ὃτι ἡ Πετρίνα οὐδὲλως ἔχαμπτετο, ἔξηλθεν ὡς κλέπτης, ως εἶχεν εἰσέλθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ'

«Σκέψου».

Θὰ ἥθελε νὰ σκεφθῇ, ἀλλὰ πῶς, ἀφ' οὐ την περιέμενεν ὁ κ. Βουλφράν.

Λοιπὸν ἐπανέλαβε τὴν μετάφρασί της, λέγουσα διὰ καθ' ὅσον θὰ είργάζετο, ἡ συγκίνησίς της ἵσως θὰ κατεστέλλετο καὶ τότε θὰ ἥδυνατο ἀναμφισσόλως καλλίτερον νὰ ἔξετάσῃ τὴν κατάστασί της καὶ ἀποφασίσῃ τί ποιητέον.

«Πρῶτον καὶ κύριον ἔθυσκολεύθην πολὺ, ως σας εἴπον, ἀναζητῶν νὰ εὑρώ πόσος χρόνος παρῆλθεν ἀπὸ τοῦ γάμου του κ. Ἐδμόνδου Παινδαβούν, τοῦ προσφιλεστάτου υἱοῦ σας. Εὐθὺς ἔξι ἀρχῆς ὅμοιογῶς ὅτι, στερούμενος τῶν φωτῶν τοῦ σεβασμού την πατρὸς Λεκλέρ, στις τοὺς εἶχε στεφανώσῃ, ἔχασα πᾶν·

χνος, καὶ ἀπεπλανήθην ἐντελῶς, ἔδέησε δὲ νὰ ἐπιχειρήσω πολλάς καὶ διαφόρους ἔρευνας καὶ οὕτω νὰ καταρθώσω νὰ περισυλλέξω τὰ στοιχεῖα πρὸς ἀπόκρισιν δυναμένην νὰ σας εὑπαρεστήσῃ.

«Προκύπτει δ', ἐν τῶν στοιχείων τούτων ὃτι ἡ σύζυγος του κ. Ἐδμόνδου Παινδαβούν ἥτο νέα πεπονικόμενη διὰ θελκτικωτάτων προτερημάτων· εἶχεν εὐφυῖαν, ἀγαθότητα, πράστητα, εὐγένειαν φυχῆς, εὐθύτητα χαρακτῆρος, πρὸς δὲ τούτους εἶχε καὶ σωματικὴ θέλητρα, τὰ ὅποια καίτοι εἶναι ἔφημερα, οὐχ ἥττον ὄμιας τα ἔκτιμοις οἱ ἄνθρωποι οἱ παρασύρμενοι ὑπὸ τῆς ματαίτητος τοῦ κόσμου τούτου».

Τετράκις ἐπανέλαβεν ἔξι ἀρχῆς τὴν μετάφρασιν τῆς φράσεως ταύτης, ήτις βεβαίως εἶναι ὡς μᾶλλον περίπλοκος φράσις τῆς ἐπιστολῆς, ἀλλ' ἐπέμεινε προσπαθοῦσα πάση δακάμενη νὰ τὴν μεταφράσῃ δόσον οἷόν τε ἀκριβέστατα· καὶ ναὶ μὲν δὲν τη ἥρεσεν, ἀλλὰ τούλαχιστον εἶχε τὴν συνοισθησίαν διὰ ἐπιρροὴν πάντη περίποτέλων, διότι εἶχεν ἀκούσηται στάτης τοῦ Πέτρου. Εἰς ἄκρον δ', ἔξεπλάγη ὅτε ὁ κ. Βουλφράν ἀπέπεμψε τὸν ἥνιοχον, διότι εἶχεν διηγήση τὸν δίφρον, καὶ τη εἶπε νὰ καθῆση παρὰ τὸ πλευρόν του.

«Ἐκτοτε δὲν ἐπανήλθεν εἰς Δάκκαν. Εμαθον δὲ παρὰ τίνος φίλου του, πρὸς τὸν ἄποιον εἶχε γράψη πολλάκις, ως καὶ ἔκ πληροφοριῶν τίνος τῶν ἡμετέρων· εραποστόλων, διότις εἶχεν ἀκούσηται στάτης τοῦ Πέτρου. Εἰς ἄκρον δ', ἔξεπλάγη ὅτε ὁ κ. Βουλφράν ἀπέπεμψε τὸν ἥνιοχον, διότις εἶχεν διηγήση τὸν δίφρον, καὶ τη εἶπε νὰ καθῆση παρὰ τὸ πλευρόν του.

«Παρῆλθε πλέον ἡ ἐποχὴ καθ' ὃτι δὲν αἴγανται τῶν Ἰνδῶν γυναικῶν συνιστάντο εἰς τὰ τῆς ἑθιμοτυπίας, εἰς τὸ πῶς νὰ κάθηνται καὶ πῶς νὰ ἔγειρωνται, πᾶσα δὲ ἀλλὴ οὐχ δήποτε ἐκταίθευσις ἐνομίζετο ὡς ἔκπτωσις· ἀλλὰ στάθμοις σεβασμού την πατρὸς Λεκλέρ, διότι ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἔκάθητο σύντονος. Είπεται συνέχεια·

«Εἰπειδὴ χθὲς ὁδηγήσεις καλῶς, δὲν εἶναι λόγος ὃτι δὲν θὰ διηγήσης καλῶς καὶ σήμερυν. Καὶ ἐπειτα ἔχομεν νὰ ὄμιλήσωμεν, καὶ καλλίτερα νὰ εἰμεδα μόνοι.

«Ειπορεῖς νὰ μεταφράσῃς εἰς τὴν Ἀγγλικήν;

— «Εἴναι δὲν εἶναι φράσεις πάρα πολύ ηὐκολο.

— Τηλεγράφημα;

— Πιστεύω.

— Λοιπὸν κάθισε εἰς τὸ τραπέζιον καὶ γέφε:

— Παίδειμώτατον Φίλτες, ιεραπόστολον

— Δάκκαν

— Εὐχαριστίας δι' ἐπιστολήν.

— Τηλεγραφήσατε σύνομα φίλου λαβόντος εἰδήσεις, τελευταίαν αὐτῶν χρονολογίαν, σύνομα τοῦ ἐν Δέχρα πατρός.

— Αναγγείλατε αὐτῷ διὰ τη γράφη ἀπ' κινήσας.

— Απάντησες εἰκοσιάν προκατέβησεν.

— Είναι μεγάλη καὶ δύσκολος ἡ ἐπιστολή.

— Καὶ δέν σ' ἔνωχλησε κανεῖς;

— Η κουσα τὴν θύραν τοῦ γραφείου σου ανοιγμένην καὶ κλεισμένην δίς.

— Επειδὴ την ἥρωτα, ἐνόμισεν διὰ φειδεῖς νὰ ἀποκριθῇ εἰλικρινῶς, καὶ ίσως τοῦτο ἡ μόνη ἔντιμος καὶ ὅρθη λύσης τῶν ἔκπτωσις την πατρὸς Λεκλέρ.

— Εἴκετε δὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ του κ. Βερεός ἔγνωρισεν ὁ κ. Θεοδόρος Παινδαβούν τὴν ζητημάτων, ἀτίνα τοσούτον εἴχε βασανίση καὶ δὲν ἥδυνατο νὰ λύσῃ ἐπαγκέλληση.

— Πολὺ ἔβράδυνες, εἴπε.

— Είναι μεγάλη καὶ δύσκολος ἡ ἐπιστολή.

— Καὶ δέν σ' ἔνωχλησε κανεῖς;

— Η κουσα τὴν θύραν τοῦ γραφείου σου ανοιγμένην καὶ κλεισμένην δίς.

— Επειδὴ την ἥρωτα, ἐνόμισεν διὰ φειδεῖς νὰ ἀποκριθῇ εἰλικρινῶς, καὶ ίσως τοῦτο ἡ μόνη ἔντιμος καὶ ὅρθη λύσης τῶν ἔκπτωσις την πατρὸς Λεκλέρ.

— Εἴκετε δὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ του κ. Βερεός ἔγνωρισεν ὁ κ. Θεοδόρος Παινδαβούν τὴν ζητημάτων, ἀτίνα τοσούτον εἴχε βασανίση καὶ δὲν ἥδυνατο νὰ λύσῃ ἐπαγκέλληση.

— Πολὺ ἔβράδυνες, εἴπε.

— Καὶ δέν σ' ἔνωχλησε κανεῖς;

— Η κουσα τὴν θύραν τοῦ γραφείου σου ανοιγμένην καὶ κλεισμένην δίς.

— Επειδὴ την ἥρωτα, ἐνόμισεν διὰ φειδεῖς νὰ ἀποκριθῇ εἰλικρινῶς, καὶ ίσως τοῦτο ἡ μόνη ἔντιμος καὶ ὅρθη λύσης τῶν ἔκπτωσις την πατρὸς Λεκλέρ.

— Εἴκετε δὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ του κ. Βερεός ἔγνωρισεν ὁ κ. Θεοδόρος Παινδαβούν τὴν ζητημάτων, ἀτίνα τοσούτον εἴχε βασανίση καὶ δὲν ἥδυνατο νὰ λύσῃ ἐπαγκέλληση.

— Πολὺ ἔβράδυνες, εἴπε.

— Καὶ δέν σ' ἔνωχλησε κανεῖς;

— Η κουσα τὴν θύραν τοῦ γραφείου σου ανοιγμένην καὶ κλεισμένην δίς.

— Επειδὴ την ἥρωτα, ἐνόμισεν διὰ φειδεῖς νὰ ἀποκριθῇ εἰλικρινῶς, καὶ ίσως τοῦτο ἡ μόνη ἔντιμος καὶ ὅρθη λύσης τῶν ἔκπτωσις την πατρὸς Λεκλέρ.

— Εἴκετε δὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ του κ. Βερεός ἔγνωρισεν ὁ κ. Θεοδόρος Παινδαβούν τὴν ζητημάτων, ἀτίνα τοσούτον εἴχε βασανίση καὶ δὲν ἥδυνατο νὰ λύσῃ ἐπαγκέλληση.

— Πολὺ ἔβράδυνες, εἴπε.

— Καὶ δέν σ' ἔνωχλησε κανεῖς;

— Η κουσα τὴν θύραν τοῦ γραφείου σου ανοιγμένην καὶ κλεισμένην δίς.

— Επειδὴ την ἥρωτα, ἐνόμισεν διὰ φειδεῖς νὰ ἀποκριθῇ εἰλικρινῶς, καὶ

σκέπτεται κάνεις, είμπορει κάλλιστα να παρουσιάσθη ένας άρπαξ και νάνατρέψῃ τὸν στερεώτερον θρόνον.

Καὶ ὁ ἄρπαξ ἐφάνη ύπο τὴν μορφὴν ἑνὸς παχουλοῦ μικροῦ ἔξαδέλφου, δύο ἔτην, τοῦ ὅποιον οἱ γονεῖς ἥλθον νὰ μείνουν εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν δους καὶ ἡ λοιπὴ οἰκογένεια. Ἡ Λουκία δὲν ὑπάπτευσε διόλου τὸν κίνδυνον ὁ ὅποιος ἡτεῖται τὸ σκῆπτρὸν τῆς, ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ὑπὸ τὰς ὅποιας ἔγεινεν ἡ ἀρταγή. Ἐπέρασαν ὅπτὼν ἡμέραι χωρὶς νάντιμετωπισθῶσι τὰ δύο μικρά, διότι αἱ πρὸς τὴν θείαν τῆς ἐπισκέψεις τῆς Λουκίας συνέπιπτον πάντοτε μὲ τὴν ωραν καθ' ἥν ὁ μικρὸς Φιφῆς ἔκοιματὸν τὸν ἀπομεσημεράτικον ὑπονο του. Ὄταν δὲ τέλος ἔγινεν ἡ ἐπίστημος παρουσίασις, ἡ θυμηδία καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς τῆς οἰκογένειας, ὀλοκλήρου συντηγμένης ἔκει, δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Λουκίαν γάντιληθῆ διτὸν ἥπον ἀκέσως δύο-τρεῖς τῶν πιστῶν τῆς ὑπηκόων τὴν εἶχον ἐγκαταλεῖψη, διὰ νὰ θαυμάσουν καὶ νὰ περιποιηθῶν τὸ νεοφερμένο ἔξαδέλφαι.

Μετὰ τὴν πρώτην αὐτὴν συνάντησιν, ἐπέρασε μία ἑδομάς, χωρὶς τὰ παιδία νὰ ξαναδωθοῦν. Ἡ Λουκία, ὑποφέρουσα ἀπὸ δυνατὸν συνάχι ἔμενεν εἰς τὸ σπίτι, ἐν φᾶπτον ἐνάκτιας ὁ μικρὸς Φιφῆς ἐγύριζεν ἐδῶ καὶ ἔκει. Ἡ μητέρα του ἀπησχολημένη μὲ τὰς φροντίδας τῆς νέας ἐγκαταστάσεως, εἰχε δεχθῆ μετ' εὐγνωμοσύνης τὰς προσκλήσεις τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν γυναικαδέλφων τῆς, αἱ δόποιαι διὰ τὴν κατόπιν τῆς ἄλλης, ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ πάρουν τὸ μικρὸν εἰς τὸ σπίτι των. Καὶ ὁ Φιφῆς πλέον ἐγύριζε ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι, παντοῦ δέ, καὶ εἰς τῆς θείας Αἴμιλιας, καὶ εἰς τῆς θείας Κατίνας, διπάς καὶ εἰς τῆς θείας Φρόσως, ἐφοταὶ καὶ περιποίησις τὸν ἐπερίμενον, τὰς δόποιας ἐδέχετο μὲ τὴν γαλήνην ἀγαθοῦ ἡγεμονὸς εὐχαριστημένου ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ὑπηκόων του.

Ἡλθε τέλος καὶ ἡ σειρὰ τῆς θείας Μαρίας, τῆς μητρὸς τῆς Λουκίας. Ὁ Φιφῆς ἐπῆγε πρωὶ - πρωὶ μὲ τὴν γαντά του, ἡ δοκιὰ δέν τὸν ὀφρύνε ποτέ. Ἡ μητέρα τῆς Λουκίας, ἡ δόποια πάντοτε τὸ πρωὶ εἰχε πολλὰς ἀσχολίας, ἔβαλε τὰ δύο μικρὰ εἰς ἓν δωμάτιον μαζὶ μὲ τὴν γαντά καὶ μὲ δόσα παιγνίδια ὑπῆρχον εἰς τὴν οίκιαν καὶ ἔψυγε νὰ κυτταῇ τῆς δουλειές της, ήσυχη. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ἄξιωμα τῆς κάρης της, ὁ κανῶν ἔκεινος τῆς Λουκίας ὁ τόσον σταθερὸς καὶ ἀπαράβατος, τὸν ὅποιον κάλλιστα ἐγνώριζεν δῆλη ἡ οἰκογένεια, παρεῖχεν εἰς τὴν μητέρα πάσαν ήσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν. « Πρέπει νὰ ὑποχωρῇ κανεὶς πάντοτε πρὸ τοῦ μικροτέρου ». Τὶ σφέστερον τούτου καὶ πῶς ἡτο δυνατὸν νὰ της περάσῃ ἡ παραμικρὰ ὑποφία;

« Στάσου, εἶπεν ἡ Λουκία, νὰ σου δώσω

κάτι τί» καὶ ἔτεινεν εἰς τὸν μικρὸν Φιφῆν ἕνα κουτί γεμάτο ἥψατὸν καυτούσιον.

— « Οχι, δχι, αὐτό ἔγω θέλω ἔκεινον ἔκει τὸν ὠραῖον κύριον » εἶπεν ὁ Φιφῆς δεικνύων διὰ τοῦ δεκτόλου του ἔνα μεγάλον Καραγκιόζην, μεγαλοπρεπῶς ἐνδέδυμένον μὲ κόκκινα καὶ κυανᾶ.

— « Α, δχι τὸν καινούργιο Καραγκιόζη μου, δέν σού τον δίδω εἶπεν ἡ Λουκία, προσπαθοῦσα νὰ κρύψῃ τὸ παιγνίδιον.

— Δός μού τον, δός μού τον! » ἐφώναξεν ὁ Φιφῆς, ὁ ὅποιος δέν ἔτο συνειθερμένος εἰς ἀντιρρήσεις καὶ τὸ μικρό του χεράκι ἤρπασε τὸν Καραγκιόζην.

Τότε ἡ Λουκία ἐπήρεν ὅπισσα τὰ ζῷα.

« Δός μού τα καὶ αὐτά, εἶνε τοῦ Μπεμπέ, εἶπεν ὁ Φιφῆς.

Ἡ Λουκία δὲν ἐπέμεινεν. « Αφησε τὸ κουτί μὲ τὰ ζῷα καὶ ἤρχισε ναραδισῆ ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι τὸ νοικοκυρίο τῆς κούκλας της.

« Καὶ αὐτὰ τοῦ Μπεμπέ, εἶπεν ὁ Φιφῆς, δχι, δχι τοῦ Μπεμπέ.

— Μά δέν θά μ' ἀφήσῃ λοιπὸν τίποτε; » ἀνέκραξεν ἡ Λουκία μὲ θρηνώδη φωνήν.

— Εἶνε τόσον μικρός, δεσποινίς - εἶπεν ἡ νταντά δέν ἔννοει διὰ τὰ παιγνίδια εἰς τὸ δικά σας. Ἀλλὰ σες που είσθατε μεγάλη καὶ φρόνιμη, θά τού τα δανείστε εύχαριστας, δέν εἶνε ἔτοι; Ιδέτε πόσον εἶνε εὐτυχής που ἔχει τόσα ωραῖα πράγματα μαζί καὶ πῶς γελᾷ, ὡς ἡ κατεργαράκος! Καὶ ἡ νταντά ἐγελοῦσεν ἐπίσης μὲ δῆλην της τὴν καρδιά.

— Αλλὰ ἡ Λουκία δέν ἐγελοῦσε διόλου. Καὶ ὁ κανῶν; τὸ ἄξιωμα; — « Α, ὁ κανῶν ἐγκατελεῖθη, ἐλησμονήθη, ἐπέταξεν. Ο κανῶν ἡτο καλὸς διὰ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ δι' αὐτὴν δέν εἶχε καρμίαν σημασίαν!

« Θέλω τὸν Καραγκιόζη μου! » Ο Φιφῆς πρέπει νὰ μου δώσῃ πίσω τὸν Καραγκιόζη μου ἀμέσως! » Καὶ λέγουσα ταῦτα ἡ μικρὰ Λουκία ἐκτύπωσε μὲ τὸ τακουνάκι της τὸ πάτωμα ἀπίλητικῶς.

Ο Φιφῆς τότε ἔσφιξε εἰς τὸ στήθος του τὸν Καραγκιόζην καὶ ἔτρεξεν εἰς τὴν ἄλλην ὄπρα τοῦ δωματίου:

— « Ελα, ἀγάπη μου χρυσᾶ, εἶπεν ἡ γαντά, δόσε τὸν Καραγκιόζη εἰς τὴν ἔξαδέλφουλά σου.

— « Οχι, δχι, δχι, εἶνε τοῦ Μπεμπέ, δχι τοῦ Μπεμπέ καὶ ὁ Φιφῆς διέσχισε τὸ δωμάτιον τρέχων.

— Αλλ' ἡ Λουκία ἔτρεξε καλλίτερα ἀπὸ τὸν μικρὸν ἔξαδέλφον. Τὸν ἔφθασε, καὶ ἀπάρασσε τὸν Καραγκιόζην ἀπὸ τοὺς πόδας ἤρχισε νὰ τραβᾶ μὲ δύναμιν. Ο Φιφῆς, ὁ ὅποιος ἐκρατοῦσε τὸ κεφάλι μὲ τὰ δύο του χέρια, ἐτράβηκε καὶ αὐτὸς τόσον δυνατά, ὡστε τὸ κεφάλι ὑπεκρύψει, ἐκόπη καὶ ὁ μικρὸς εὐρέθη κατὰ γῆς αποτόμως. Δέν ἐκτύπωσε διόλου·

εκάλισε μᾶλλον πάρα πέπεσε. Ἄλλ' ὁ Φι-

φῆς δέν ἀγαποῦσε πολὺ τὰ πεσίματα καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς τοῦ ἐφάνη πολὺ ἔη φυικόν, ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ ὠρέψῃ.

— « Η μητέρα καὶ αἱ ἀδελφαὶ τῆς Λουκίας ἀκούσσαται τὰς φωνάς, ἔτρεξαν. Μη λονότι δέν ἔκλισεν οὔτε ἐφώναζεν ἡ Λουκία, ἡ θλίψις της ἡτο ἐπίσης μεγάλη. Ἄλλα μετὰ δύο λεπτά, ὁ Φιφῆς ἐνθρονισμένος εἰς τὰ γόνατα μιᾶς της ἔξαδέλφης, ἔδειχνε τὰ μικρὰ κάταστρα δοντάκια του, γελῶν καὶ τρωγαλίζων ἡ Καραγκιόζην.

— « Δός μού τον, δός μού τον! » ἐφώναξεν ὁ Φιφῆς, ὁ ὅποιος δέν ἔτο συνειθερμένος εἰς ἀντιρρήσεις καὶ τὸ μικρό του χεράκι ἤρπασε τὸν Καραγκιόζην.

— « Αδέλφη μου τα καὶ αὐτά, εἶνε τοῦ Μπεμπέ, εἶπεν ὁ Φιφῆς.

— « Μικρὸς εἶνε τὸ μάτι του! » ἐφώναξεν ὁ Φιφῆς. « Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶνε κανεὶς μεγάλος, διὰ νὰ εἶνε καλὸς καὶ εὐγενής... Δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρῇ κανεὶς πάντα μικρὰ παιδιά καὶ νὰ τους κάμην διθέλουν. » Εἶται τὰ παιδιά γίνονται κακά κακὰ παιδιά χαϊδεμένα... »

— « Ετοι λέγω κ' ἔγω ἀπήντησεν ἡ μητέρα ἡσύχως. « Τὸ ίδιο ἐκάναμε καὶ μεῖς ἔως τώρα τὸν Λουκία καὶ γι' αὐτὸν ἐπαρχαϊδεύηκε καὶ ἔγινε κακὴ καὶ ἐγιαστρία. Κανεὶς δέν το ἔξευρε καὶ ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ ὁ Φιφῆς διὰ νὰ το μάθωμε. Εἶνε δύμας καρδίας τώρα νὰ μεταβληθῇ καὶ θὰ μεταβληθῇ. »

Οὕτως ἔληξεν ἡ ἀπόλυτος βασιλεία τῆς Αὐτῆς Μικρᾶς Μεγαλειότητος. Καὶ μαζὶ μὲ τὴν βασιλείαν ἔξηφανίσθη καὶ περίφημος κανῶν. Ἀλλ' ἀντικατεστάθη δύλιγον κατ' δύλιγον ἀπὸ ἐν ἄλλο ἄξιωμα πολὺ πλέον γενικόν καὶ ἀληθές, τὸ ἔξι. « Η συγκατάβασις εἶνε ἀρετὴ δύλων τὴν ἡλικιῶν καὶ πρέπει νὰ συνειθίσῃ κακὴ ἔνωρις νὰ ὑποχωρῇ πρὸ τῶν ἄλλων. »

Γ. Ε.

Ο ΚΑΒΟΥΡΑΣ

[ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΕΙΟΝ ΜΥΘΟΝ]

Απ' τὴν θάλασσα ἀνέβη

Ἐνας κάδουρας μιὰ μέρα
Ἐς τὴν ἔρδα, γιὰ νὰ βοσκήσῃ
Ἐς τὸν ἔλευθερον δέρα.

Ἄλεπον δὲ πεινασμένη,

μόλις τὸν παραπῆρε,
πλαισίει καὶ τὸν πιάνει
νά τὸν φάγ' η πονηρό.

Κ' ἔλεγ' ο δυστυχισμένος :

« Ο κουτός καλά νὰ πάθω,
ἀφοῦ είχα γεννηθῆ.

Ἐς τὰ νερά, αντὶ κεῖ μέρα
ώς τὸ τέλος μου νὰ μείνω,
πίθελα χερδαῖος τώρα.

Ἐς τὰ γεράματα νὰ γίνω.

Γ. Λ. ΚΑΡΥΤΙΝΑΚΗΣ

ΝΑΟΙΟΝ ΕΙΣ ΚΙΝΑΥΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Σύννεφα μαῦρα σκεπάζουν τὸν οὐρανόν· κάποτε κάποτε τὰ σύννεφα σχίζουν λάμψεις που τρέχουν ἀπὸ τὸν μέρος του προσαράβησμένον εἰς τὰ γόνατα μιᾶς της ἔξαδέλφης, ἔδειχνε τὰ μικρὰ κάταστρα δοντάκια του, γελῶν καὶ τρωγαλίζων ἡ Καραγκιόζην. Η Λουκία, ἀφωνος καὶ ὑ

ΟΙ ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος τὸς σεκ. 275.)

Το κτίριον κτισθέν πρὸ τριακοσίων καὶ πλέον ἐπῶν ἐδείκνυε πανταχόθεν σημεῖα καταστροφῆς, τὴν ὅποιαν ἐπέφερε ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐγκατάλειψις. Εἰς τὸ δάσος, ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως πάσης φροντίδος ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων, ἐπῆλθεν ὑπερβολικὴ καὶ ἄγρια βλάστησις ἥτις θὰ παρέχει πολλὴν ἔργασιαν εἰς τὸν πέλεκυν τοῦ ὑλοτόμου. Εἰς τὸ οἰκοδόμημα ὅμως ἡ λεπτὴ λιθουργικὴ ἔργασια ἥτις ἐκόσμησε τὴν πρόσοφιν, τῷ ἔφανη δὲ, ἐφ' ἥτο μὴ ἀποκομηθῇ. Καὶ πραγματικῶς οἱ ὄρθιαλμοὶ τοῦ ἱροῦσαν νὰ μισοκλείωνται, ὅταν αἰρεῖται λάμψις πεσοῦσα ἐπὶ τῶν ὄρθιαλμῶν του τὸν ἡνάγκασε νὰ τους ἀνοίξῃ. Κινηθεῖς ὅλγον διὰ τὸν ἀπαλλαγῆ τῆς νάρκης παρετήρει μετὰ προσοχῆς.

Τὸ φῶς ἔκεινο τὸ ζωηρὸν ἐξήρχετο ἐκ τοῦ φεγγίτου ὑπογείου, τῷ ἔφανη δὲ, ἐφ' ὅσον ἡδύνατο νὰ συμπεράνῃ ἐκ τῆς ἀποστάσεως διὰ σκιαὶ ἐκινοῦντο ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἐν φαρετῆρει τοιουτορόπως, ἐδειχνεῖται τὸν ὄργανον τοῦ πύργου ν' ἀνοίγεται ἥσυχως· εἰς ἀνθρώπος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἰκοδόμηματος, καὶ διηθύνθη πρὸς τὴν βρύσην. Έκρατεῖ εἰς τὴν χειρά του μεγάλην λάγηνον, τὴν ὅποιαν ἔγειρισε νερὸν· ἔπειτα εἰσῆλθεν εἰς τὸ κτίριον, καὶ ὁ ἔνοικος ἐνόμισεν ὅτι ἡκουσεν ἀμυδρῶς τὸν χρότον τοῦ κλειδίου περιστρεφομένου ἐντὸς τοῦ κλείθρου.

Ἐν τούτοις μετὰ μεγάλης ἐκπλήξεως παρετήρησεν ὁ ἔνοικος πέρι τῆς βρύσεως τὴν βήματα τὰ ὅποια δὲν εἶχον κάμη βεβαίως αἱ ἔλαφοι ἢ αἱ δορκάδες. Πλησίασας εἰς τὴν θύραν εἶδεν διὰ, ἀντὶ νὰ εἴναι εἰς ἐλειπούσην κατάστασιν ὅπως καὶ τὸ λοιπὸν κτίριον, ἡτο κλεισμένη διὰ καλοῦ κλείθρου, περὶ τούτου δὲ ἐβεβαιώθη θελήσας ν' ἀνοίξῃ. Τούτῳ ἐνέβαλεν εἰς σκέψεις τὸν ξένον,

Ἐσκέφθη διὰ κατοικία ἐγκαταλειπομένη ἀπὸ πολλῶν γενεῶν καὶ κατηρεπιπανένη δὲν ἡτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ, ἀνευ αἰτίας τινός, τόσον στερεὸν κλείθρον· διὰ ὑπῆρχε μυστήριον εἰς τοῦτο, βεβαίως δομῶς δλως διόλου διαφορετικὸν ἀφ' ὅτι ἐπίστευον οἱ δεισιδαιμόνες χωρικοί· διὰ τὰ στοιχεῖα τὰ ὅποια τόσον ἐφεβεῖτο ὁ κῦρος Μαθίδος ἥσαν δίποδος, καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐξακριβώῃ δληγὴ τὴν ἀλήθειαν.

Ωδήγησε λοιπὸν τὸν ἵππον τοῦ εἰς σύνδεδρον μέρος τοῦ δάσους, εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ πύργου, τὸ ἔδεσσε στερεῶς εἰς ἐν δένδρον ἀφῆσας ἀρκετὰ μακρῶν τον χαλινὸν ὃντε νὰ εἰμπορῇ νὰ βόσκῃ ἐν ἥσυχᾳ· ἔπειτα ἐπέστρεψε καὶ ἐποθετήθη εἰς ἔνεδραν πλησίον τῆς μυστηρίων θύρας.

Γείτονας καλὰ τὰ δύο πιστόλια τὰ ὅποια εἶχεν εἰς τὴν ζώην του, ἀνερριγήθη μὲ τὴν εὐχαμψίαν αἰλούρου εἰς μεγάλην καρυδιάν, ἥτις ὡρθούτο παρὰ τὴν βρύσην, ἔκει δὲ κεκρυμένος μεταξὺ τῶν κλάδων ἀπέφευσε νὰ διαγυντερέυσῃ.

Θὰ εἴνε πολὺ παράξενον, ἐλεγε μὲ τὸν νοῦν του νὰ εἴναι ἀνάγκη νό το κατακτήσω αὐτὸ το κτῆμα, τὸ ὅποιον ἀγήκει εἰς ἐμὲ, δπως μοῦ λέγει ὁ συμβολαιογράφος· Ἀλήθεια, φοβερὸς αὐτὸς ὁ συμβολαιογράφος. Πῶς κατώρθωσε καὶ μ' ἐξετρύπωσεν εἰς τὴν Ἀμερικήν, πῶς κατώρθωσε νὰ πληροφορηθῇ διὰ ὁ πάππος μου, ὁ ἀδελφός του ἰδιοκτήτου ὁ ὅποιος ἀπέθανε χωρὶς κληρονόμον, ἐγκα-

τεστάθη εἰς τὴν Ἀμερικήν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος τούτου. Χωρὶς αὐτὸν θὰ ἦμουν ἀκόμη ἔκει κάτω. Ἀλλὰ σιωπῆ ἔπειτα ἀπ' ὅλγον θὰ ἔχωμεν κακρὸν να ὄμιλόνωμεν.

Τὸ μόνον τὸ ὅποιον ἐφοβεῖτο ὁ ἔνος ἡτο μὴ ἀποκομηθῇ. Καὶ πραγματικῶς οἱ ὄρθιαλμοὶ τοῦ ἱροῦσαν νὰ μισοκλείωνται, ὅταν αἰρεῖται λάμψις πεσοῦσα ἐπὶ τῶν ὄρθιαλμῶν του τὸν ἡνάγκασε νὰ τους ἀνοίξῃ. Κινηθεῖς ὅλγον διὰ τὸν ἀπαλλαγῆ τῆς νάρκης παρετήρει μετὰ προσοχῆς.

Τὸ φῶς ἔκεινο τὸ ζωηρὸν ἐξήρχετο ἐκ

γάλην του ἐκπληξεὶς ἡ θύρα δὲν ἡνοίχθη, δὲν εἶδε κακά νὰ ἔξελθῃ. Τί ἀπέγιναν λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι ἔκεινοι, οἱ ὅποιοι ἔκοιμοι τόσον ἥσυχας ὡς ἄνθρωποι εἰρηνικοὶ ἔχοντες ἥσυχον τὴν συνείδησίν των;

Ἀνέμεινεν ἵκανην φραν μεθ' ὑπομονῆς, ἀλλ' ὅταν ἔξημέρωσε καλά, ἀπεφάσισε νὰ καταβῇ ἐκ τῆς κρύπτης του, ὅταν αἰρεῖται λάμψις πεσοῦσα ἐπὶ τῶν ὄρθιαλμῶν του τὸν ἡνάγκασε νὰ τους ἀνοίξῃ. Κινηθεῖς ὅλγον διὰ τὸν ἀπαλλαγῆ τῆς νάρκης παρετήρει μετὰ προσοχῆς.

Τὸ φῶς ἔκεινο τὸ ζωηρὸν ἐξήρχετο ἐκ τοῦ φεγγίτου ὑπογείου, τῷ ἔφανη δὲ, ἐφ' ὅσον ἡδύνατο νὰ συμπεράνῃ ἐκ τῆς ἀποστάσεως διὰ σκιαὶ ἐκινοῦντο ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἐν φαρετῆρει τοιουτορόπως, ἐδειχνεῖται τὸν ὄργανον τοῦ πύργου ν' ἀνοίγεται ἥσυχως· εἰς ἀνθρώπος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἰκοδόμηματος, καὶ διηθύνθη πρὸς τὴν βρύσην. Έκρατεῖ εἰς τὴν χειρά του μεγάλην λάγηνον, τὴν ὅποιαν ἔγειρισε νερὸν· ἔπειτα εἰσῆλθεν εἰς τὸ κτίριον, καὶ ὁ ἔνοικος ἐνόμισεν ὅτι ἡκουσεν ἀμυδρῶς τὸν χρότον τοῦ κλειδίου περιστρεφομένου ἐντὸς τοῦ κλείθρου.

Οἱ πρώτοι κατοικοὶ τοῦ πύργου εἶχον κατασκευάσην θολωτὸν ὑπόγειον δρόμον, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἐφερεν εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ ἐπέτρεπεν ἐν καιρῷ πολιορκίας νὰ ἐξέρχωνται μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν κυρτῶν τῶν καταδίκης. Τὸν δὲ ἐβεβαιώθη διατί οἱ κάτοικοι δέν τους

τοὺς διάδρομους του, δὲν ἡδύνατο νὰ συνοδεύσῃ τὰ κλοπικά πράγματα τῶν, διε ἔξαφαν οἱ στρατιῶται ἐφώρμησαν κατ' αὐτῶν καὶ τους συγέλασσον. Τότε δὲ ἐξηριζώθη διατί οἱ κάτοικοι δέν τους ἔβλεπον οὐδὲ ὑπάπτευον τὴν πάρουσίαν των εἰς τὸν τόπον.

Οἱ πρώτοι κατοικοὶ τοῦ πύργου εἶχον κατασκευάσην θολωτὸν ὑπόγειον δρόμον, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἐφερεν εἰς τὸν πύργον, ὁ ὅποιος καὶ τοὺς ἀγρούς καὶ ἐπέτρεπεν ἐν καιρῷ πολιορκίας νὰ ἐξέρχωνται μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν καταδίκης. Τὸν δὲ ἐβεβαιώθη διατί οἱ κάτοικοι δέν τους συνοδεύσῃ τὰ κλοπικά πράγματα τῶν, δὲν ἡδύνατο νὰ συνοδεύσῃ τὰ κλοπικά πράγματα τῶν καταδίκης.

Οἱ πρώτοι κατοικοὶ τοῦ πύργου εἶχον κατασκευάσην θολωτὸν ὑπόγειον δρόμον, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἐφερεν εἰς τὸν πύργον, οἱ ληστοπειραταὶ λοιπὸν ἐπιφελήθησαν τὴν περίστασιν ὅπως εἴρωνται πλειάρχεις καὶ ταῦτα περιπτώσεις.

Οἱ πρώτοι κατοικοὶ τοῦ πύργου εἶχον κατασκευάσην θολωτὸν ὑπόγειον δρόμον, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἐφερεν εἰς τὸν πύργον, οἱ ληστοπειραταὶ λοιπὸν ἐπιφελήθησαν τὴν περίστασιν ὅπως εἴρωνται πλειάρχεις καὶ ταῦτα περιπτώσεις.

Οἱ πρώτοι κατοικοὶ τοῦ πύργου εἶχον κατασκευάσην θολωτὸν ὑπόγειον δρόμον, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἐφερεν εἰς τὸν πύργον, οἱ ληστοπειραταὶ λοιπὸν ἐπιφελήθησαν τὴν περίστασιν ὅπως εἴρωνται πλειάρχεις καὶ ταῦτα περιπτώσεις.

Οἱ πρώτοι κατοικοὶ τοῦ πύργου εἶχον κατασκευάσην θολωτὸν ὑπόγειον δρόμον, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἐφερεν εἰς τὸν πύργον, οἱ ληστοπειραταὶ λοιπὸν ἐπιφελήθησαν τὴν περίστασιν ὅπως εἴρωνται πλειάρχεις καὶ ταῦτα περιπτώσεις.

Οἱ πρώτοι κατοικοὶ τοῦ πύργου εἶχον κατασκευάσην θολωτὸν ὑπόγειον δρόμον, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἐφερεν εἰς τὸν πύργον, οἱ ληστοπειραταὶ λοιπὸν ἐπιφελήθησαν τὴν περίστασιν ὅπως εἴρωνται πλειάρχεις καὶ ταῦτα περιπτώσεις.

Οἱ πρώτοι κατοικοὶ τοῦ πύργου εἶχον κατασκευάσην θολωτὸν ὑπόγειον δρόμον, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἐφερεν εἰς τὸν πύργον, οἱ ληστοπειραταὶ λοιπὸν ἐπιφελήθησαν τὴν περίστασιν ὅπως εἴρωνται πλειάρχεις καὶ ταῦτα περιπτώσεις.

Οἱ πρώτοι κατοικοὶ τοῦ πύργου εἶχον κατασκευάσην θολωτὸν ὑπόγειον δρόμον, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἐφερεν εἰς τὸν πύργον, οἱ ληστοπειραταὶ λοιπὸν ἐπιφελήθησαν τὴν περίστασιν ὅπως εἴρωνται πλειάρχεις καὶ ταῦτα περιπτώσεις.

Οἱ πρώτοι κατοικοὶ τοῦ πύργου εἶχον κατασκευάσην θολωτὸν ὑπόγειον δρόμον, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἐφερεν εἰς τὸν πύργον, οἱ ληστοπειραταὶ λοιπὸν ἐπιφελήθησαν τὴν περίστασιν ὅπως εἴρωνται πλειάρχεις καὶ ταῦτα περιπτώσεις.

Οἱ πρώτοι κατοικοὶ τοῦ πύργου εἶχον κατασκευάσην θολωτὸν ὑπόγειον δρόμον, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἐφερεν εἰς τὸν πύργον, οἱ ληστοπειραταὶ λοιπὸν ἐπιφελήθησαν τὴν περίστασιν ὅπως εἴρωνται πλειάρχεις καὶ ταῦτα περιπτώσεις.

Οἱ πρώτοι κατοικοὶ τοῦ πύργου εἶχον κατασκευάσην θολωτὸν ὑπόγειον δρόμον, ὁ ὅποιος ἀπὸ τὸ ὑπόγειον ἐφερεν εἰς τὸν πύργον, οἱ ληστοπειραταὶ λοιπὸν ἐπιφελήθησαν τὴν περίστασιν ὅπως εἴ

Πρίν τελειώσῃ ισχυρὸν γρονθοκόπημά του ἐκύλισεν εἰς τὸ ἔδαφος.

Οἱ κακοὶ εἶναι πάντοτε ἄνανδροι. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀμελῶν ὅσον καὶ ἀνέταπενθή ἐκ τῆς προσδολῆς τὴν ὅποιαν ἔπαθε πρὸ τῶν ὑπηκόων του, ἐννόησεν δὲ τοὺς δύνατούς τους καὶ ἔνδυμος φρόνιμον νὰ ὑποχωρήσῃ. Ἐσηκάθη καὶ βλασφημῶν κατὰ τῶν αγορᾶτων που δὲν ἔννοοῦν τὰ ἀστεῖα, ἀπεσύρθη ταπεινῶς.

Ἡ πρᾶξις τοῦ Ἰακώβου προσείλυσε πολλὰ παιδία πρὸς τὸ μέρος του. Ἀφ' ἕνὸς ἐσμίκρυνε τὸν Συμεών, τὸν ὅποιον πολλοὶ μαθηταὶ ἔθαμψαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀνύψωσεν ἔσυτὸν εἰς τὴν ἔκτιμην τῶν παιδίων. Οἱ μᾶλλον ἐνθουσιώδεις θυμασταὶ του τὸν ἐπωνόμασαν Γενναῖον.

Μένας μόνος πλησίον τοῦ παιδίου τοῦ ὅποιον ἀνεκρήρυχη προστάτης, δὲν ἔδειξε πρὸς αὐτὸν σίκτον, διστις ἡδύνατο γὰ λυπήση τὸν δυστυχῆ "Ἀνθίμον, ἀλλὰ τῷ ὥμιλησε μὲν συμπάθειαν ἐκ τοῦ βάθους τῆς καρδίας ἀνερχομένην, καὶ τείνας πρὸς αὐτὸν τὴν χεῖρα τῷ εἶπε"

"Ἄνθιμε, θέλεις νὰ είσαι φίλος μου;
[Ἐπειτα συνέχεια]

ΣΟΦΙΑ ΔΗΜΟΥ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΙΚΑ

1.

Τὸ ψωμὶ τὸ δανεικὸ μιὰ καὶ δυὸ εἶνε γλυκό, μὰ τελειώνει βιαστικό καὶ σ' ἀφίνει γνωτικό.

2.

Οἱ καθένας τὸ καλὸ ποῦ 'ἢ τὸν κόδυμο κάνει καὶ ἀν τὸ ρίζην 'ἢ τὸ γιαλό, πάλι δέν το κάνει.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῷ σχολεῖῳ.

Τὰ μικρὰ γράφουσιν δροθυραφίαν.

Οἱ Μανωλάκης ἔχραψε τὸ σχολεῖον μὲν λ. — "Ἐντροπή! λέγει ὁ διδάσκαλος. Σύντο τὸ ἐν λ.

Καὶ ὁ Μάγωλάκης.

— Ποῖον ἀπὸ τὰ δύο, δάσκαλε;

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δουράεων Ἰπποῦ

Δύο συμμαθηταὶ ἥλιοι, εἰς λόγους.

— "Ἄν δὲν ἔμουν μέλος τῆς προστατευτικῆς ἑταῖρεας τῶν ζώων, θὰ σου ἄνασα ἔνα καστούκι, λέγει ὁ εἰς.

— "Ἐγὼ δύως δὲν εἴμαι, ἀπαντᾷ ὁ ἥλιος; καὶ δίδει συχρὸν φάσιος εἰς τὸν πρῶτον.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Διοφάνου

—— Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται καὶ τύθεται πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον, ἐκδότην τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν, εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, χαρτονομάτων παντὸς Κράτους, χρυσοῦ, τοκομερίων, συναλλαγματικῶν ἐντὸς συστημένης ἐπιτοποίης. Ποσὰ μικρότερα τῶν 5

φράγκων, ἐκ τοῦ Ἑλευθερικοῦ, εἶναι δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημον. — Οἱ ἀλλασσοτες κατοικίαν συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ γνωστοποιῶσιν ἡμῖν ἔγκαιρως τὴν νέαν τῶν διεύθυνσιν, συναποστέλλονται τὴν παλαιάν τῶν διεύθυνσιν καὶ 25 λεπτῶν γραμματοσημόντων διὰ τὴν ἀπαντήν τῆς ἐκτυπωσεως τῆς νέας τανίας.

Ἐπειτα περὶ μὴ λήψεως φύλων γενέμενα μετὰ παρείλυσιν δεκτοποιήμένου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἑκδόσεως των εἰστιν ἀπαράδεκτα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

41. Λόσσεις στέλλονται μέχρι 4 Νοεμβρίου.

793. Λεξιγράφος.

Γρίφα εἶναι τὸ πρῶτον, δένδρον τὸ δεύτερον μου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας χώρα τὸ σύγχρονό μου.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μπατζέν

794. Στοιχειωγράφος.

Ἐγὼ είμαι ἔνας ἥρως 'ἢ ἀπόλεμησα 'ἢ τὴν

"Ἄγαρις" [Τραϊανοῦ] εἴας γράμμα μου προτάξης.

Μιαν νύμφην τῆς θαλάσσης θ' ἀποκτήσαις μ' εὖ-

[χολιαν.]

795. Αναγραμματιστρός.

Ἡ ταπεινός θεράπων σας τὰ γράμματα κινῶν σχῆμα νόλλοδων θέλησα πλήγη-το κακὸν φρίκτεν!

Καὶ τώρα σᾶς σφρόνωμαι τὴν λύσην ἀπαντῶν.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Λιγκου-Τσαγγά

796. Ρόμπος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἡ Κύπρος τὸ δανείζει. Τὸ δεύτερον μου κιὰ κοινὴ ἀντανυμένη εἶνε.

Τὸ τρίτον μου τὰ βάρεια μέρη πάντα φωτίζει. Τὸν Ἐρινύων ἱερὸν τὸ τέταρτον μου εἶνε.

Τὸ πέμπτον μου 'ἢ τὰ φορτηγά διὰ τροφῆς τοῦ διδουν.

Τὸ ἔκτον μοῦ τοῦ δεύτερον οἱ λύτραι μου θὰ θέουν.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Αττικῆς Νυκτὸς

797. Κυνόβλεψος.

Σχημάτισον κυνόβλεζον τὸν ὄποιον μία λέξις νὰ είνει μᾶζη.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Αθηνᾶς τοῦ Φαλήρου

798. Αστήρ.

+ + + + + Νάντικατασταθῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ, γραμμάτων οὗτος ὧστε ναναγνωσκεται καθέτως τὸ ὄνομα ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, δρίζοντως κράτος τῆς Βορρᾶτος, καὶ διαγνωνίως τὸ ὄνομα ἀρχαίου + + + + + βασιλέως καὶ μινθού τερατος.

799-800. Περιφράσεις.

Ποῖα είναι τὰ δύο τοῦ κατώθι περιρράσεων δηλούμενα κύρια δύναματα;

1. Ἡ μεγάλη Ἐγλα.

2. Ἡ λεσβία ἀπόδων.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Πραιτίας Κερύκου

801-802. Κεκρυμένα δύναματα ἀνθέων.

1. Ὁ γιακύτερος τῶν ἀνέμων εἶνε ὁ Ζέφυρος.

2. Ὁ Καρυηρευς εἶνε ἀκρωτήριον τῆς Ἑλλάδος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αστονοκάρδου Λαυρίδου

803-804. Μεταμορφώσεις.

1. Ὁ Ζεὺς διὰ 5 μεταμορφ. νὰ γίνη Πάτη.

2. Ὁ Λάκος διὰ 7 μεταμορφ. νὰ γίνη ήρως.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Παναγίωτου Π. Πετρίου

805-806. Μαγικὸν γράμμα.

Τῇ προσθήκῃ ἐνὸς γράμματος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἀκτώντην τῶν κατώθι λέξεων σχημάτισον ς λίλας τόπων; λέξεις:

Μαῖα, δίως, Ἡρα, λεῖος.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Χιών, τοῦ Παρνασσοῦ

807. Φυρδηγος-μέγηδην.

Οπεὶ μὴ λατανάλεσε ιδὲ νῦν ποιεῖσθαι

"Οτι νά νιγρη τύναδα την ρώνα ντή απρονουσά·

Νέδεσσα είεν τὸ ναπρό άδενοντα τὸ μνέλλο.

Θόνε ςπιλάλος νάχειτα ὁ νάλιρναντα θνέλω.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κολοσσοῦ τῆς Ρόδου

810. Κρυπτογράφεικον.

1 2 3 4 5 6 7 8 4 = Νῆσος.

2 1 5 4 = Ηφαίστειον.

3 4 5 4 8 7 4 = Κήπος.

4 7 4 3 6 = Νῆσος τῆς Ἑλλάδος.

5 2 1 4 7 6 = Αγγεῖον.

6 5 2 8 4 = Επαρχίας Ἑλλάδος.

7 2 3 2 5 6 = Φυσικὸν φανόμενον.

8 5 6 = Σύρια στρατιωτικὸν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λιγκου-Τσαγγά Στρατιωτικόν.

811. Συλλαβικὴ διφράστειχος.

Διάρχικαὶ συλλαβὴ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα μιᾶς ἡπείρου.

1, Τραγικὸς ποιῆτης. 2, Βασιλεὺς τῆς Ἐρυ-

μης. 3, Ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αρχιμήδου Θεριστούνος

812. Δεπλῆ διφράστειχος.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἀρχαίου θεοῦ, τὸ δὲ τρίτη

τὸ ὄνομα ἄγνωστος.

1, Περοχή τοῦ ἔπου; 2, Ἀκρωτήριον. 3, Αρχαῖος βασίλευς; 4, Χρήσιμον εἰς τὸν οἰκοδομιαν. 5,